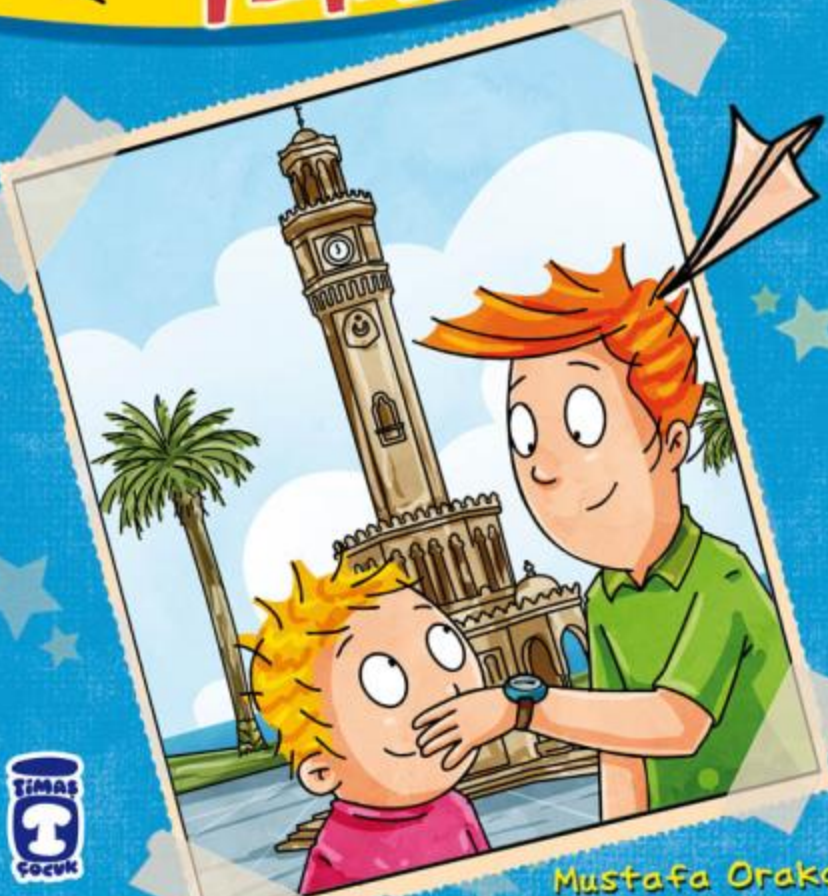

Türkiye'yi Geziyorum

LEVENT

İZMİR'DE

Mustafa Orakçı

BİR ÇARŞAMBA GÜNÜ

Çarşamba günlerini ipe çekiyorum. Neden olduğunu biliyorsunuz. Sevgili arkadaşım **kâmil** ve sevgili kardeşim **Mert** yüzünden başıma türlü türlü işler gelse de ülkemizin birbirinden güzel şehirlerini gezmeyi çok seviyorum. O kadar çok şey öğreniyorum ki... Bu geziler sayesinde bir yılda inanılmaz büyüdüm bence.

Geçtiğimiz hafta Çarşamba günü son ders yine gezi kulübü toplantısı vardı. Her zamanki gibi bizim sınıfta toplandık. Bir tek öğretmenimiz yoktu. Ders zili çaldığı hâlde gelmemiştii. Normalde hiç geç kalmadığı için bir süre merakla bekledik. Sonunda elinde seçim sandığına benzer bir sandık ve bir sürü kâğıt ile içeri girdi.

Elindekilerin ne olduğunu anlayamadık.

Seçim mi vardı? **Ama biz daha 18 yaşımıza gelmemiştik ki?** Acaba çok

akıllıyız diye bize de mi seçtirmeye karar verdiler, diye düşündüm. Bu düşüncemden sonra etrafıma bakıp Kâmil ve Mert'i gördüm. Fikrimi değiştirdim. Olsa olsa bize en yararlı çocuk seçimi yaptırırlar. Ona da bizden çok aday çıkar!

Neyse, hepimiz öğretmenimize ve elindekilere bakıp onları neden getirdiğini merak ediyorduk. Öğretmenimiz de bakışlardan

anlamış olacak ki vakit kaybetmeden elindeki sandığı masanın üzerine koydu. Konaşmaya başladı:

– Çocuklar, sanırım herkes sandığı neden getirdiğini merak ediyor. Sizi merakta bırakmadan hemen söyleyeyim: Bu bir seçim sandığı... Bu hafta yapacağımız gezinin hangi şehre olacağına siz karar verin istedim. Bunun için seçim yapacaksınız. Şimdi herkes masanın üzerinden bir kâğıt alsın ve gitmek istediği yeri yazsın.

Herkes birer kâğıt aldı ve düşünmeye başladı. Kâmil ise kâğıdı alır almaz bize döndü.

– Levent,
Mengen'i yazın, Mengen'i...

– Orası neresi
Kâmil?

- Bolu'nun ilçesi... Annem Türkiye'nin en meşhur aşçılarından oradan çıktığını söyledi. En meşhur aşçıları oradaysa, en meşhur yemekleri de oradadır. Siz de yazın benimle birlikte, gidelim. Nasıl olur?

Bizim Kâmil her şeyi olduğu gibi geziyi de yemek olarak düşünüyordu. Onu kırmadan nazikçe geri çevirdim:

- Orayı da görmek isterim ama bu kez değil. Ben başka bir yer yazmayı düşünüyorum Kâmil dedim ve geçen gün televizyonda gördüğüm ve çok hoşuma giden bir yeri yazdım: İzmir.

O sırada Mert'e baktım. Nereyi yazdığını anlamaya çalıştım. Kargacık burgacık bir yazıyla İzmir yazmıştı. Benden kopya çekmişti anlaşılın. Bu seferlik sesimi çıkarmadım.

İZMİR'E GİDİYORUZ

Herkes elindeki kâğıdı sandığa bıraktı. Son kişinin de koymasıyla öğretmenimiz sandığı açtı ve kâğıtları tek tek çıkarıp okumaya başladı. Bir kişi de öğretmenin söylediği şehirleri tahtaya yazıyordu. Bir sürü farklı şehir çıktı. Herkes ayrı yerleri yazmıştı.

Arada ilginç yerler de çıkmadı değil. Okurken öğretmen de şaşırdı:

– Afrika...

Sınıfta bir gülüşme oldu. Kâğıdı Halil yazmış olacak hemen ayağa kalktı. Sinirliydi.

